

یاد آور عشق

آدمم با یاد عشقم، گمرهی پیدا کنم
زیر این امواج پر شور و نشاط
آدمم تا کم کنم، هر کاهش و افزایشی
محو دریاهاى کین، کی شود فریاد دین
کی شود یاد نبی، کی شود یار علی
می شود راه علی را طی کنم، زهر عشقی سر کنم
شوق جان دل، شمع دل می، شور می نی
شیر حقم نی شوم در دام ها، یا که محو در یادها
آدمم پستی دنیا نینم، شاید آن گاه هم بمیرم
آدمم همچو پرنده، تا که در شمع وجودت
سوی مردی رو به پاکی، می پریم همچو پری
خود عاشقی دلباخته ام، با کین مردم ساخته ام

خود شدم مجنون عالم همهرهی پیدا کنم
آدمم در قلب دریا، طعمه ای پیدا کنم
آدمم تا بحر عشقی، عاشقی پیدا کنم
آدمم با یاد این، محفلی پیدا کنم
آدمم سوی ولی، همدلی پیدا کنم
یا که من دیوانه وار، خسروی پیدا کنم
پسای عشق کی، بلبلی پیدا کنم
آدمم بر زخم مگاره‌ها، مرهمی پیدا کنم
آدمم تا که بنالم، دلبری پیدا کنم
یا که در اوج نگاهت، گوهری پیدا کنم
می روم در اوج هستی، شاکری پیدا کنم
پیغام عشق آورده ام، تا سروری پیدا کنم

نگارش این شعر مصادف با میلاد با سعادت آقا امام زمان (عج) میباشد. انکار نمی شود این شعر مفاهیم عاشقانه در بر ندارد ولی از خوانندگان عزیز تقاضا می شود این شعر را دوباره و با این فرض که کسی که آمده امام زمان است و ابیات این شعر به نوعی تفسیر زمان رستاخیز و دوران خیلی نزدیک به آن میباشد، بخواند. کلاً شاعر امامان و پیامبران را به نوعی مظهر عشق می داند، این شعر را جهت بخشش گناهایش به امام زمان تقدیم می کند.

« یاد آور عشق » آخرین شعر است که توسط شاعر جوان سروده شده است، ایشان با این شعر - بدلیل مشغله علمی و پژوهشی بالا و همچنین به خاطر علاقه شدید به علوم اقتصاد و ادیان - از دنیای شعر نویسی خداحافظی کردند. این شعر در مجموعه های متنوع فرهنگی و ادبیاتی دانشجویی به چاپ رسیده و مورد استقبال پر شور علاقه مندان قرار گرفته است.

شاعر جوان
دکتر علی محمدی پور

ویرایش: اول
تاریخ نگارش: ۱۳۸۱/۰۸/۲۸
تأیید شعر: